

Gloria Rognoni Interpretant "Alias Serrallonga"

5. Cicle Teatre

7 desembre
nit a dos quarts d'onze

Ca la Sila - Granollers

"Verbena"

Ball per a tothom

per "COMEDIANTS"

En Homenatge
de Simpatia
a Glòria Rognoni

En principi la nostra «Festa ballable» es podria explicar com: un viatge a través de la música ballable, les cançons més conegudes i boniques pel nostre gust, tot dins d'un màgic envoltant. Apareixen personatges que van enllaçant la història i t'arripen a fer viure moments de temps diferents. L'aire que es vol donar en general és aquell de les festes de carrer, dels «sants de barri» adornant amb banderetes, fanalets, guirnaldes i paradetes de diverses coses: Regals-sorpresa, Begudes Exòtiques, Fruita dels temps, Flors i Fanalets, etc. etc...

Intentem al llarg de tota la ballada motivar i provocar diferents estats d'ànims; i així fem: El Ball del Fanalet per als enamorats, El Ball de Rams, passem l'Escombra. Concursos de Ball de diversos tipus i estils, i projeccions de pel·lícules curtes nostres i del cinema còmic... etc. etc. En cap moment *no volem* que es perdi aquest aire obert en què inesperadament pot passar qualsevol cosa, i al final ja no pot sorprendre res d'estrany i estraferet que sembli un fet.

La nostra «VERBENA» està dedicada a tot aquell que vol passar-se una nit distreta i plena de festa, sense buscar res més que barrejar-se amb la gent i riure i conèixer-se un xic més en acabar.

COMEDIANTS

11 desembre
nit a dos quarts d'onze

Casal Parroquial de Corró d'Avall

Jordi Babau

Text de
Francesc Romà i Juli Leal

a partir del «George Dandin»
de Molière

pel Grup Carnestoltes
de València

Es tracta d'una versió —més bé utilització— d'un dels textos menys conegut de Molière: George Dandin. Aquesta obra és coneguda com la més cruel de l'autor, encara que les visions tòpiques del seu teatre donen sempre una visió massa edulcorada i tranquil·la dels seus temes i personatges.

L'obra ens va interessar sobretot per les possibilitats immenses de transposició a la nostra circumstància històrica-econòmica. En realitat cap a finals del segle XVIII la situació va ser la mateixa en terres valencianes. Els nobles —la petita noblesa urbana sense privilegis de la Cort— estan arruïnats i cerquen tota mena de solucions aleatòries. Per exemple: la compra-venda de matrimonis.

Jordi és així un desclassat, i és aquesta, pensem, la principal aportació del nostre muntatge: No hi ha víctimes. Tots són culpables. Jordi, llaurador enriquit, en realitat ha renunciat a la seua classe traicionant-la en no plantejar-se la seua evolució social des d'un punt de vista de partida real: la millora de condició dels seus iguals, la preparació per a la revolució. La seua eixida és tractar d'integrar-se en un sistema que havia de destruir. És així com va reaccionar la burgesia valenciana. I és així, en introduir el castellà com la llengua del noble i de les humiliacions que se li fan al Jordi, com aquest es converteix en un símbol de la degradació del desclassament del personatge, i de les funestes conseqüències que tingué eixa actitud sobre els seus iguals.

CARNESTOLTES

